

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

nes side med lejefastsættelsen, idet man bedømmer, hvad der er rimeligt, og hvad der ikke er rimeligt, og det vil jeg gå ud fra at man fortsat vil gøre.

Vedrørende medieuddannelsen, som der bliver åbnet op for, og som efter min mening ikke alene bør tage sigte på film og radio og tv, vil jeg sige: vi har her i landet en række meget kostbare uddannelser — bl. a. ved akademiet for de skønne kunster og på musikonservatorierne — hvor vi ofrer vældig mange penge, fuldt berettiget, men en gang imellem har jeg en fornemmelse af, at det måske ville være en idé, da vi dels har begrænsede ressourcer og dels må erkende, at vi har en begrænset talentmasse, der arbejder med flere af medierne, i hvert fald når det drejer sig om teater, film, radio og tv, men også når det drejer sig om musik og andre kunstarter, at man da fik en fælles grunduddannelse, der med det samme kunne lære de interesserede noget om alle disse ting, som de alligevel møder senere. Så kunne man senere lave en specialuddannelse. Jeg ville tro, at det rigtige ville være, at man med repræsentanter for de mange forskellige interesserede parter fik nedsat et udvalg, der kunne kulegrave dette problem. Det, vi gør her i lovforslaget, er, at vi åbner op for en sådan mulighed, uden at der skal laves en lovrevision; det kan komme inden for de nærmeste år, hvis man synes, at det er rigtigt at gøre det.

Bl. a. hr. Poul Dam nævnte forbrugernes repræsentanter. Jeg må sige, at i det filmfaglige repræsentantskab er der jo to, der udpeges af ministeren, og jeg havde netop tænkt mig, at det var for at få repræsentanter for forbrugerne ind i det filmfaglige repræsentantskab, men det er da noget, vi kan diskutere, om man skal supplere på et par enkelte steder ud over det, der allerede er foreslået. Men jeg tror, der er en værdi i, at dette filmfaglige repræsentantskab har den viden og ekspertise, som er nødvendig for at kunne rådgive og følge filminstitutets administration.

Spørgsmålet om, hvordan film bliver sendt til Grønland, er et rent administrativt spørgsmål, som ordnes gennem den nuværende filmfond ved forhandlinger med de interesserede parter på Grønland. Det er da

et spørgsmål, vi kan se på i udvalget, men der har ingen problemer været heri.

Jeg skal i øvrigt kun takke for tilslutningen og for de givne tilsagn, som tyder på, at vi vil få et godt og et grundigt og et hurtigt udvalgsarbejde.

Merete Bjørn Hanssen: Jeg vil gerne takke ministeren for de udførlige besvarelser, han har givet af en hel række af de problemer, som jeg rejste i mit første indlæg. Jeg har navnlig med glæde bemærket, at ministeren ikke er fremmed over for tanken om at lægge loft over det antal film, vi går i gang med at støtte. Jeg tror, det bliver muligt i det positive udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med, eventuelt at nå frem til et øremærkningssystem, som også har indbygget den smidighed, som jeg da er ganske enig med ministeren i er en nødvendighed.

Det, der kalder mig frem, er ministerens udtalelser om ASA-købet. Jeg var måske lidt vidtgående i mine udtalelser om, at det ikke måtte ske, så længe lovforslaget var til behandling. Det, jeg blot ville sikre mig — og jeg forstår ministerens udtalelser sådan — er, at købet ikke effektueres, før folketingsudvalget har haft lejlighed til at sætte sig ind i problemstillingen omkring det og tage stilling til de virkninger, det får. I det øjeblik købet går igennem, siger ministeren jo selv, at det betyder 5 mill. kr.s forskubelse i det økonomiske grundlag, vi arbejder med. Derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren også har sikret sig mulighed for at få dækket den post ind. Jeg tror, det vil være nødvendigt for os i vores overvejelser at medinddrage, om de 5 mill. kr. mest hensigtsmæssigt bruges netop på det område.

Lene Bro: Jeg har bare to spørgsmål til ministeren, som jeg gerne vil have besvaret. Jeg forstod på ministeren, at en af grundene til, at forslaget havde været til høring i EF, var, at man meget nødig skulle ændre på loven meget snart. Men har ministeren også taget højde for de ændringer, vi skal foretage i loven, når kassetteproduktionen virkelig er en realitet? Jeg vil i hvert fald gerne bede ministeren om, at der ligger noget materiale herom til udvalget, når vi skal til at gå i gang.

Jeg anvendte selv udtrykket tabsudjæv-